

former for driftsfællesskaber. De ønsker en tilværelse, hvor der også er mulighed for at holde weekend og ferie sammen med den øvrige familie. Det kræver også en bedrift af en vis volumen for at tilfredsstille det i øvrigt helt berettigede krav.

Den aktuelle efterspørgsel efter suppleringsjorder kan hænge sammen med, at der i 1994 blev indført arealkrav for landbrugsejendomme netop af hensyn til husdyrproduktionen. Men det kan også ses i sammenhæng med, at der har været gode konjunkturer inden for svinebrug i den seneste tid. Det har givet svineproducenterne bedre muligheder for at investere i jord.

Noget tyder på, at udviklingen går i retning af mere harmoniske bedrifter, og det ser jeg selvfølgelig ikke noget forkert i. Jeg ser heller ikke noget forkert i, at landmændene inden for rimelige og afbalancerede rammer ønsker at udvikle deres virksomheder, og jeg synes også, det er rimeligt, at landmændene ønsker, at deres bedrifter har en sådan størrelse, at de kan give en rigelig indtjening i forhold til arbejdsindsatsen.

I bedrifter, der giver mulighed for beskæftigelse af flere personer, har landbrugsfamilierne som sagt bedre mulighed for i lighed med andre grupper i samfundet at få lidt ferie og lidt fritid. Det er også i disse bedrifter, der findes uddannelsespladser for de unge. Så vidt jeg er orienteret, svarer en husdyrbedrift på 250 dyreenheder til i alt 3-4 mands beskæftigelse.

Men udviklingen går stærkt, som jeg nævnte tidligere. Der er en nedgang på 10.000 bedrifter i perioden 1990 til 1995. Jeg finder derfor, at det vil være fornuftigt at foretage en nærmere analyse af den konstaterede udvikling i relation til de rammer for udviklingen, der er sat af Folketinget.

Baggrunden for det og for initiativerne er, at vi skal tage udgangspunkt i den virkelige verden, vi lever i i dag; og i den er der to internationale faktorer, som spiller og kommer til at spille en afgørende rolle også for strukturudviklingen, nemlig de fortsatte forhandlinger i WTO og den fremtidige landbrugspolitik i EU set i lyset af en forhåbentlig udvidelse af medlemslandene.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal begynde med at takke fødevareministeren for besvarelsen og sige, at der er dele, store

dele af dét, ministeren siger, som SF er enig i, og der er andre dele, hvor vi har andre vurderinger end dem, ministeren giver udtryk for. Og det er jo så det, vi skal diskutere i dag og fremover, nemlig hvordan forholdene så skal udvikle sig.

En af de ting, jeg er meget enig med ministeren i, er, at der kan være behov for en nærmere udredning af, hvordan strukturudviklingen påvirker en række forhold i landdistrikterne, og hvad vi kan gøre for at få den strukturudvikling, som et flertal her i Folketinget måtte ønske.

Det er jeg meget tilfreds med at vi nu skal have kigget lidt nærmere på. Og der kan jo i høj grad være behov for at få sådan en grundlæggende analyse af, hvilke virkninger forskellige tiltag måtte få.

Der har gennem mange år af helt forståelige grunde været udvist stor interesse for landbrugslovens bestemmelser og ændringer, fordi netop denne lov har afgørende betydning for landbrugets strukturudvikling.

Grundlaget for den nuværende udvikling hen imod store industrialiserede enheder blev skabt ved lovændringen i 1989, hvor loven blev stærkt liberaliseret, så det i høj grad blev de riges ret, der kom til at råde. Det var en lov, som Socialdemokratiet og SF stemte imod med henvisning til, at loven ville være ødelæggende for såvel strukturudviklingen som for almindelige bønderes mulighed for at etablere sig på bæredygtige landbrugsejendomme.

Men man kan sige, at desværre var der jo dengang et flertal, der kørte tingene igennem alligevel, og loven skabte kort sagt grundlaget for, at de såkaldte svinebaroner kunne etablere sig i fred og ro bl.a. på bekostning af de unge, som ønsker at etablere sig i landbruget.

Den misere søgte Nyrupregeringen at rette op på i 1994 ved at lave visse opstramminger, men, må jeg sige, uden større held har tiden vist. Jeg har lyst til at citere lidt af det, den daværende ordfører for Socialdemokratiet og nuværende fødevareminister, hr. Henrik Dam Kristensen, sagde ved behandlingen. Det er først vedrørende antal dyreenheder, og det er lidt interessant, for det kan jo være godt at bruge historien en gang imellem, og jeg henviser til Folketingets forhandlinger 1993-94, sp. 5714:

»Loftet over dyreenheder imødegår også den udvikling, som jeg synes har været bekymrende i de senere år, hvor vi har set fantastisk store brug specielt inden for svinesektoren, og som efterfølgende kan give nogle problemer både miljømæssigt og veterinært, men måske først og fremmest, når vi taler om generationsskifte.«